Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1914-1917 : L 84:1 - 138

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

24886

Måndagen.

Käraste!

Tack, kära vän för att du var här och hjälpte mig över den första svåra tiden. Du har varit så snäll, och det känns tomt efter dig. Vet du, att man bör aldrig låta sina gäster resa på en söndag. Det är att gå för långt i hänsyn. Nog för att jag själv hade tillräckligt att göra, men stillheten i huset blev nästan tryckande. Jag beundrar allt det liv du kan föra med dig och att du har hållit ut här. Du har varit mycket söt, tack!

Det var så tråkigt, att du skulle behöva sitta och vara rädd på vägen. Se, jag trodde, att timmerlassen icke skulle ha kunnat nöta sönder den hårda isen på vägarna, och vidare trodde jag, att vi skulle behöva två hästar i Sunne, därför att det borde ha varit halt där. Ja, nu gick det ju, men det var synd, ty stora vägen, som jag for hem, var jämn och fin som ett golv.

Det tycks som om en gud vakat över dig i alla fall, ty i samma stund jag kom hem, var fridens dag slut, en orkan kom farande söderifrån med starkt regn, som höll på hela eftermiddagen. I dag regnar det inte, men föret har nu varit betydligt försämrat.

I postväskan, som Engström fraktade hem, låg brev från båda mina akademier. Sv. Akademien kallade till ordbokssammanträde nästa torsdag och Kræmerska till sammanträde för prisbestämning fredagen. Det sista anade jag, eftersom Ellen var i Stockholm, och det visst står i stadgarna, att de måste sammanträda på våren, men det kom mig väl

Fröken blev mycket besviken över att du inte ens såg skymten till Fryken —

hastigt på. Jag måste resa på onsdag, och jag ville ha Grundtvig färdig först. Annars reser jag lika gärna nu, innan jag riktigt kommit i gång med mitt allvarliga arbete. Jag tycker, att det är så dumt, att inte akademierna kan sammanträda i Göteborg! Den därvarande akademien är den enda, som inte behöver besvära sina medlemmar med sammanträden.

Jag skrev brev efter mötet och ringde förstås på till Gerda. Där tycktes allt vara bra, och då jag talade om att jag nu tänkte på Stockholmsresa igen, berättade hon att Valborg också skulle dit på tisdag och onsdag för att ordna med sin pension och avskedstagande. Jag ringde strax upp Valborg och det förhåller sig så, att hon skall till Stockholm onsdag och torsdag och fara hem på Fredag. Jag skulle hem först på Lördag. Det var ett oväntat sammanträffande och nu skriver jag och talar om det strax, för att du skall se, att det inte är med vett och vilja, som jag håller något hemligt för dig numera.

På kvällen ringde jag upp Henrik för att fråga om en fotografräkning, men Ellen svarade, att han var borta. Han var i Sunne och firade bondetåget. Det fick han ju gärna göra, men är det inte märkvärdigt, att han tiger med allting, som han ämnar göra. — Karre har varit ett mycket deltagande sällskap i dag på morgonen. I går kom han in och låg vid mina fötter under bordet, då jag lade patience.

Jag vet inte rätt varför, men jag tyckte tidningarna vara oroande. Jag tycker inte heller om när de börja fira bondetåget. Det är tydlig aktivist politik —

Här är mycket grått och jag saknar dig

Din Selma —